

РЕШЕНИЕ

№ 2151

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 02.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1215** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на „Д. С. Д. К.- А.-ИПСМ-Гинеколог” със седалище и адрес на управление в Г.С., представляван от управителя С. Йорданова Д.-К. срещу заповед за прилагане на санкция №РД-13-67 от 20.01.2010г, издадена от директора на Столична здравноосигурителна каса.

С оспорената заповед на „Д. С. Д. К.- А.-ИПСМ-Гинеколог” е наложена финансова неустойка в размер на 90(деветдесет) лева, на основание чл.238 ал.1 т.5 б.,„а” от Националния рамков договор /НРД/ за 2006г. и чл.50 ал.1 т..4 б.”а” от индивидуален договор №22-1803/2009г. за нарушение на чл.7 т.9 от индивидуалния договор, изразяващо се във възпрепятстване на контролните органи да извършат възложена им от директора на С. проверка.

Жалбоподателката оспорва заповедта като незаконосъобразна. Счита, че не е възпрепятствала контролните органи, защото проверката е била формална - те са изисквали от нея информацията, която тя вече била отчела в С., поради което не се налагало отново да я предоставя. Сочил, че на гърба на заповедта за проверка е изложила аргументи относно незаконосъобразността на проверката като в писмен вид е напомнила на директора на С., че Върховният административен съд е отсъдил, че С. няма правомощия да определя регулативни стандарти. Счита, че не е в нарушение на индивидуалния договор.

Ответникът – директорът на С., оспорва жалбата. Счита, че съдебната практика относно нормативната уредба на регулативните стандарти не е относима към разглеждания случай.

Съдът, след преценка на доводите на страните и на събраните по делото доказателства, прие следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е лечебно заведение по смисъла на чл.8 ал.1 т.2 б”а” от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ и към момента на проверявания период е бил изпълнител по индивидуален договор за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ №22-1803/01.02.2008г. Към момента на извършване на проверката и налагане на санкцията този договор е прекратен и жалбоподателят извършва медицинската дейност на основание индивидуален договор №22-1803/04.032009г.

Със заповед № РД-18-2140/22.12.2009г. на директора на С. е възложена тематична финансова проверка за изпълнение на регулативните стандарти за III-то тримесечие на 2008г. Проверяващите органи са посетили лечебното заведение на 22.12.2009г. Д. К. е отказала да получи заповедта за проверка, като е написала на гърба ѝ писмо, адресирано до директора на С.. В писмото се коментира установено превишение на регулативните стандарти в размер на 32,05 лева за II-ро тримесечие на 2008г.

Няма спор между страните, че жалбоподателят не е осигурил достъп до софтуерния продукт на С., с който работи, и до други документи относно медицинската дейност. За извършената проверка е съставен финансов протокол №Ф-1067/29.12.2009г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Административният акт е издаден от компетентен орган при спазване на установената форма, административно-производствените правила и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона .

Съгласно приложимата разпоредба на чл.232, ал.1 НРД-2006г компетентен да наложи санкциите за неспазване на договора за оказване на медицинска помощ е директорът на РЗОК. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила. Правото на защита на жалбоподателя не е нарушено.

Заповедта е мотивирана като изрично е посочено в какво се състои нарушението на НРД-2006г. - възпрепятстване на контролните органи да упражняват правата си и да изпълняват задълженията си във връзка с контрола по изпълнение на договора за оказване на медицинска помощ (чл.81- чл.83 от НРД), което е нарушение по чл.238 ал.1 т.5 б”а” от НРД. Съгласно разпоредбата на чл.83 от НРД и на чл.7 т.9. от индивидуалния договор изпълнителят на медицинска помощ е длъжен да осигурява на длъжностните лица от НЗОК/РЗОК достъп до документи, свързани с отчитането на извършените дейности. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че проверката е без законово основание и с формален характер. Времето на извършване на проверката, обхвата на проверката и проверяваният период са изцяло от компетентността на директора на НЗОК /РЗОК и не зависят от преценката на изпълнителя на медицинска помощ.

Административният орган правилно е определил санкцията в размера по чл.238 ал.1 т.5 б.”а” от НРД- 2006г

Оспорената заповед е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал.2 и чл.143 ал.1 от АПК
Административен съд С.-град, 38 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Д. С. Д. К.- А.-ИПСМ-Гинеколог” срещу заповед за прилагане на санкция №РД-13-67 от 20.01.2010г, издадена от директора на Столична здравноосигурителна каса.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: